

ادامه از صفحه اول

علاج واقعه قبل از وقوع

بهترین دوران شفاف‌سازی مطبوعات و گردش آزاد اطلاعات در سال‌های آخر دهه ۵۰ و دوره هشت‌ساله اصلاحات بود که در این دوره‌ها، فساد مالی رسمی محدود بود و کسی در جلسات غیرمنتظره و غیرعادی دولت و هیئت امانا از کار برکنار نشد! رشد فساد اقتصادی در دوره‌هایی بوده که مطبوعات مستقل با محدودیت‌هایی مواجه بودند و راه برای رشد تصاعدی فساد باز شد. بیشتر کسانی که امروز در مظان اتهام فساد مالی‌اند، کسانی هستند که بیشترین مخالفت را با انجام رسالت آگاهی‌رسانی مطبوعات داشته‌اند. پس از پایان دوره اصلاحات، دولت بعد و اعضای آن، مدعی صفات و خصوصیاتی شدند که متصف به آن نبودند. به گفته ناپلئون اشخاص ذنبال آنچه هستند که ندارند. هر روز هم در تأیید و تکریم آنان در تریبون‌ها داد سخن داده شد. به‌تازگی نیز پیش از اعلام شروع دور اول تحریم‌های آمریکا ضد ایران، هم‌زمان با افشای فسادهایی که در مؤسسات مالی و اعتباری در دوران احمدی‌نژاد آغاز شده بود، فسادهای اقتصادی کلان جدیدی برملا شد که کلیت کشور را هدف گرفته است. اکنون که با مفاسد اقتصادی کلان مواجه هستیم، تعقیب این متهمان به شیوه قانونی و محاکمه عوامل آن با انجام تحقیقات کامل و مستند و انتشار جریان دادگاه‌ها در رسانه‌های عمومی نه‌فقط لازم، بلکه ضروری است. امروز مردم بیش از هر زمان دیگری دچار بی‌اعتمادی شده‌اند. البته شرط این اقدام، محاکمه قانونمند متهمان از طریق قضاتی است که در میان اهالی قضا به خوشنامی معروف‌اند و در صورتی تأثیرگذار است که درباره متهمان پیدا و پنهان، مُر قانون اجرا شود. اقدامات اخیر در محدودکردن دسترسی متهمان مفاسد اقتصادی به وکلای مدنظر از موارد نقض اصول قانون اساسی و ایجاد تبعیض در بین شهروندان و محرومیت متهمان از دادرسی عادلانه و در یک کلام نقض قوانین شکلی دادرسی است. بدیهی است محاکمه سریع و عادلانه متهمان مفاسد اقتصادی با نقض قوانین اساسی و شکلی و ماهوی کشور، خروجی مناسبی نخواهد داشت.

الزامات حمایت فوری اروپا از ایران

این کشورها باید حمایت‌های عملی خود را در مهم‌ترین بخش تحریم‌های آمریکا شامل صادرات نفت، گاز، پتروشیمی و نیز صنعت خودروسازی را که صادراتش در بازار ۳۰۰ میلیاردی خاورمیانه و آفریقا نفوذ کرده، تقویت کنند.

از هفتم اگوست که آمریکا تحریم‌هایی را که به وسیله برجام متوقف شده بود، شامل مبادله دلار، تجارت طلا و چند فلز دیگر و همچنین صنایع هوایی و خودروسازی را دوباره هدف قرار داده است؛ تا به امروز اتحادیه اروپا به همراه چین و روسیه هیچ عمل جبران‌نشدنی در برابر اقدامات یک جانبه آمریکا نکرده‌اند و از اعلام مواضع سیاسی خود فراتر نرفته‌اند. این کشورها چه بسا خواستار کسب امتیاز بیشتر از آمریکا برای پیروی از نظرات ترامپ درباره ایران باشند که باید توجه کند که این روش می‌تواند برای ادامه مناسبات تجاری و اقتصادی آنها با ایران و منطقه، عواقب غیرقابل‌انتظاری داشته باشد.

ما شاهد هستیم که دولت قطر برای حمایت و کمک به ترکیه و تقویت اقتصاد این کشور در برابر تصمیمات خصمانه اقتصادی اخیر آمریکا، مبلغ درخورتوجهی برای سرمایه‌گذاری در این کشور اختصاص داده است. ایران نیز انتظار دارد قطر درباره دوست و حامی دیرین سخت خود یعنی ایران، اقدام مشابه حمایتی و ویژه‌ای انجام دهد. البته انتظار است که سایر کشورهای دوست ایران شامل عراق، روسیه، چین و عمان نیز حمایت‌های مالی و اقتصادی فوری انجام دهند. سرمایه‌گذاری جدی صد میلیارد یورویی اتحادیه اروپا و سایر کشورهای دوست می‌تواند در سه حوزه ایجاد اشتغال، تولید و رشد اقتصادی ایران کمک کند؛ به‌ویژه آنکه از کاهش قدرت و ارزش پول ملی نیز جلوگیری کرده، ضمناً با ایجاد اشتغال، بخشی از تولیدات ایران به کشورهای مقصد نیز صادر خواهد شد. در زمان تحریم اقتصادی که حاصل تنش‌های سیاسی و امنیتی و روابط بین‌الملل است، اقدامات اجرایی و حمایتی اروپا و چین-بزرگ‌ترین شریک تجاری ایران - برای تضمین فروش نفت ایران و تجارت بانک‌های اروپایی می‌تواند از وخیم‌ترشدن فضای بین‌المللی و تنش موجود بین ایران و آمریکا بکاهد. در غریبن‌صورت چه بسا آثار مخرب این رویارویی دامن اروپا و منطقه خاورمیانه را خواهد گرفت.

فیروزان و شهر کتاب

در ارتباط با کشورهای دیگر نیز شایسته است از بده‌بستان‌های هزینه‌بردار بی‌فایده یا کم‌ارزش پرهیز شود و تعامل و تبادل فرهنگی در سطح مقبول صورت گیرد. از حیث عرضه آثار زبده ناشران معتبر کشورهای راقیه در ایران خلا محسوس وجود دارد که جا دارد شهر کتاب در حصد امکانات خود در پیکردن این خلا سهیم شود. همچنین از حیث عرضه مجلات معتبر به‌ویژه در زمینه نقد کتاب مثل Literary Times یا Quinzaine (به زبان فرانسه) جا دارد شهر کتاب پیشگام شود. برای آقای فیروزان و همکارانشان در خدمات فرهنگی - فرهنگ‌پروری و فرهنگ‌سازی- مزید توفیق از باری تعالی مسئلت دارم.

شرق: سرانجام پس از کش وقوس‌های فراوان، طرح استیضاح مسعود کرباسیان، وزیر امور اقتصادی و دارایی، اعلام وصول شد. علی‌اصغر یوسف‌نژاد، عضو هیئت‌رئیسه مجلس شورای اسلامی، در جلسه علنی روز گذشته این خبر را اعلام کرد و گفت: طرح استیضاح وزیر امور اقتصادی و دارایی که در تاریخ ۱۰ مرداد ۹۷ در گزارشی از سوی کمیسیون اقتصادی به دست هیئت‌رئیسه مجلس رسیده بود، اعلام وصول می‌شود. هرچند مطابق ماده ۲۲۵ آیین‌نامه داخلی مجلس، کرباسیان حداکثر ۱۰ روز فرصت دارد در صحن مجلس حاضر شود و به موارد مطرح‌شده در طرح استیضاح پاسخ بدهد تا نمایندگان درباره ادامه کار او در کرسی وزارت اقتصاد تصمیم بگیرند، اما پیش از استفاده از این فرصت قانونی، آقای وزیر در توییتی مواضع خود را برابر این تصمیم روشن کرد.

کرباسیان نوشت: «در دو هفته گذشته در تمام جلساتی که با فعالان اقتصادی و اقتصاددانان داشتم، راه‌حل یک چیز عنوان می‌شد: آزادسازی اقتصاد و خصوصی‌سازی واقعی به معنای دقیق کلمه». از این جمله وزیر اقتصاد به خوبی می‌توان فهمید که ایشان در دو هفته گذشته با چه افرادی جلسه داشته‌اند و به خوبی می‌توان درک کرد که جای کدام گروه از اقتصاددانان در این جلسه خالی بوده و البته به درستی مشخص است ۳۸ اقتصاددانی که هفته گذشته در نامه‌ای به رئیس‌جمهور راه‌حل‌های ۲۰گانه ارائه کردند، را این محفل‌ها حضور نداشتند.

امضا بازی‌هایی که ادامه دارد

مانند روند معمول چند سال اخیر مجلس، طرح استیضاح کرباسیان نیز به محل چانه‌زنی‌های پنهانی طراحان استیضاح و مدافعان وزیر اقتصاد تبدیل شد. نمایندگانی که حالا دیگر عادت کرده‌اند به‌راحتی زیر طرح‌های استیضاح را امضا کنند و از آن راحت‌تر، امضایشان را پس بگیرند، در این استیضاح نیز پای کار آمدند تا طرح استیضاح وزیر امور اقتصادی و دارایی با بیش از ۷۰ امضا در هفته دوم مرداد به هیئت‌رئیسه مجلس شورای اسلامی تحویل داده شود.

در ادامه نیز رسم عجیب و تأسف‌بار سال‌های اخیر مجلس ادامه یافت و تلاش‌های معاونت پارلمانی وزارت اقتصاد و نمایندگان نزدیک به کرباسیان برای منصرف‌کردن نمایندگان از استیضاح آغاز شد. تلاش‌هایی که در طول ۱۰ روز به پس‌گرفته‌شدن بیش از ۳۰ امضا منجر شد. در فضای غیرشفافی که علت امضای طرح‌های استیضاح و پس‌گرفتن آنها مشخص نیست، چانه‌زنی‌ها برای از حد نصاب انداختن استیضاح کرباسیان ادامه یافت و حامیان وزیر اقتصاد موفق شدند در هفته‌ای که گذشت، ۲۰ نماینده دیگر را نیز از تصمیم خود منصرف کنند تا تعداد امضاهای این طرح به ۲۰ امضا برسد. با این حال فقط ۱۰ امضا برای استیضاح وزرا کافی است و حامیان وزیر زمان کافی برای منصرف‌کردن باقی نمایندگان به دست نیاوردند تا طرح استیضاح وزیر امور اقتصادی و دارایی نهایی شود؛ طری‌که این‌الته، چندان منسجم و معنادار به نظر نمی‌رسد.

استیضاحی سردرگم

محورهای استیضاح کرباسیان بیش از هرچیز از سردرگمی نمایندگانی خبر می‌دهد که قصد دارند در شرایط فعلی وظایف نظارتی خود را اجرا کنند یا لاقابل به جامعه‌های این‌پای پیام را منتقل کنند که به **شرق:** اگر بیش از ۱۸۰ کشور در یک فرایند فنی و تکنیکی به FATF پیوستند، برای ایران ماجرا بیش از آنکه به شکل فنی پیش برود، به یک سؤزه سیاسی تبدیل شد. مخالفان جدی الحاق ایران در FATF معتقدند اجرای توصیه‌های این قرارداد حمایت ایران از جنبش‌های آزادی‌خواه را به خطر می‌اندازد و در مقابل موافقان می‌گویند قراردنگرفتن ایران در فهرست کشورهای موردقبول FATF منجر به کاهش درخور توجه مرادات مالی می‌شود. در ادامه همین جدل‌ها و تصویب‌نشدن لوایح مبارزه با پول‌شویی که به‌نوعی ایجاد زیرساخت برای الحاق به FATF است، اتاق بازرگانی ایرانی‌بنایه‌ای صادر و با آرای بیش از ۹۶ درصدی اعضای هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی آن را تصویب کرد.

آنان در این بیانیه صراحتاً خواستار پیوند ایران به گروه ویژه اقدام مالی برای مبارزه با پول‌شویی و تأمین مالی تروریسم شدند. کمیل طیبی، کارشناس اقتصاد بین‌الملل نیز در گفت‌وگو با «شرق» معتقد است نپذیرفتن FATF در روزهایی که تحریم‌های آمریکا جدی است، یک نوع خودتخریمی است که به نفع هیچ گروهی حتی مخالفان FATF هم نیست.

او می‌گوید: تصویب لوایح مربوط به FATF در مجلس و شورای نگهبان و تلاش برای خروج دامنی از لیست سیاه، سیگنال مثبتی است که راه ایران را برای ماندن کشورهای عضو در برجام نیز هموار می‌کند.

شمارش معکوس بازگشت به لیست سیاه

به گزارش «شرق»، بیش از ۱۰ سال از اولین تلاش‌های ایران برای الحاق به گروه اقدام مالی علیه پول‌شویی و مبارزه با تأمین مالی تروریسم می‌گذرد، البته در این بازه زمانی دوره‌های توقف و تأخیر هم پشت سر گذاشته شده، اما با وجود این می‌توان گفت ایران جزء معدود کشورهایی است که عضویت در این گروه برایش تا این حد زمان‌بر و البته پرچش بوده است. ایران نخستین‌بار در سال ۲۰۰۹ میلادی در فهرست کشورهایی قرار گرفت که FATF نسبت به آنها ابراز نگرانی کرد. پس از آن در سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۶ ایران به‌عنوان کشور دارای

اقتصاد

طرح استیضاح مسعود کرباسیان در مجلس اعلام وصول شد

محافل ۲ هفته گذشته آقای وزیر

عسل مجید، نویسنده و پژوهش‌نظر

وضعیت اقتصادی کشور بی‌تفاوت نیستند اما در این راه، رویکرد منخص و روشنی در به‌کاربردن ابزار استیضاح کسی که به‌خوبی از میزان نقش‌آفرینی‌اش در تیم اقتصادی دولت آگاهند، ندارند. در میان محورهای استیضاح مسعود کرباسیان مواردی دیده می‌شود که یا به‌کلی با وظایف کرباسیان بی‌ارتباطند یا آن‌چنان کلسی و انتزاعی‌اند که می‌توانند علیه هر مقام مسئولی در دولت به کار گرفته شوند.
بالبین‌حال، محورهایی هم در این استیضاح وجود دارند که قابل تأمل‌اند و یافشاری بر پاسخ‌گویی درباره آنها می‌تواند به بهبود وضعیت اقتصادی کشور کمک کند.

محورهایی برای برکناری

یکی از نکات جالب درباره استیضاح کرباسیان، ادعان برخی از نمایندگان به این حقیقت است که استیضاح کرباسیان، در واقع استیضاح تیم اقتصادی دولت است. این نمایندگان در گفت‌وگوهای غیررسمی تأکید می‌کنند که فقط فردی که می‌توان در شرایط فعلی برای پاسخ‌گویی به شرایط اقتصادی کشور به مجلس فراخواند، کرباسیان است. حتی برخی از آنها تأیید می‌کنند اگر امکان استیضاح محمدباقر نوبخت، رئیس سازمان برنامه و بودجه یا ولی‌الله سیف در دوران ریاستش بر بانک مرکزی وجود داشت، پای کرباسیان به مجلس باز نمی‌شد. نکته دیگر درباره این استیضاح این است که جو عمومی حاکم بر مجلس نشان می‌دهد احتمال به‌سلامت‌گذشتن کرباسیان از جلسه استیضاح اندک است و احتمالاً وزیر امور اقتصادی و دارایی، قربانی بزرگ تیم اقتصادی دولت در این شرایط خواهد بود. بعضی از محورهای استیضاح کرباسیان نیز شهادی بر این مدعاست؛ چراکه عملاً پاسخ‌گویی به آنها نه برای کرباسیان و نه برای هیچ مقام مسئول دیگری ممکن نخواهد بود.

برای مثال مشخص نیست وزیر امور اقتصادی و دارایی باید چه پاسخی برای برخی محورهای این استیضاح مانند «ناتوانی در افزایش ثروت عمومی» و «نبود تدبیر لازم در ساماندهی اقتصاد کشور» داشته باشد. «ناتوانی در اداره امور اقتصادی کشور» یکی دیگر از محورهای انتزاعی این استیضاح است که پاسخ‌گویی درباره آن احتمالاً ممکن نخواهد بود. «بی‌توجهی به اقتصاد مقاومتی»، «ناتوانی در مردمی‌سازی اقتصاد و تقویت توان تولید ملی»، «ناتوانی در تدوین و اعمال سیاست‌های اقتصادی و مالی کشور»، «ناتوانی در شفاف‌سازی و سالم‌سازی

مسعود کرباسیان نیز روز گذشته به اعلام وصول طرح استیضاحتش در اینستاگرام واکنش نشان داد و نوشت: در دو هفته گذشته در وزارت اقتصاد جلسات متعددی با فعالان بخش خصوصی و اقتصاددانان برگزار کردم. از تمام طیف‌های اقتصادی با رویکردهای متفاوت در این نشست‌ها حضور داشتند و در میان کارآفرینان هم تقریباً از اکثر استان‌ها و صنایع، صاحب‌نظران

«شرق» از سرنوشت الحاق ایران به FATF گزارش می‌دهد

شمارش معکوس برای ورود دوباره ایران به لیست سیاه

خطر راهبردی معرفی شد و از آن زمان تاکنون وضعیت ایران از منظر FATF در حالت تعلیق است. مسئله هم نه تماماً مربوط به ناهم‌خوانی روش‌های فنی مورد استفاده در ایران با توصیه‌های این قرارداد بلکه اختلافات داخلی است که در دو سال اخیر بر سر این تصمیم شکل گرفته است.

ماجرای الحاق به FATF بعد از تمدید تعلیق ایران از لیست سیاه، زمانی دوباره به بحث گذاشته شد که شورای نگهبان برای دومین‌بار لایحه اصلاح قانون پول‌شویی (یکی از لویاح مربوط به FATF) را رد کرد. با رد این لایحه نگرانی برگشت ایران به لیست سیاه گروه ویژه وجود دارد و این در حالی است که حدود ۴۰ روز تا پایان مهلت سه‌ماهه گروه اقدام مالی به ایران برای خارج‌شدن از لیست خاکستری و رفتن به منطقه سبز باقی مانده و از سوی دیگر نیمه آبان‌ماه قرار است دور جدید تحریم‌های آمریکا علیه ایران اعمال شود. در همین رابطه هم بود که دیروز اتاق بازرگانی ایران در سی‌ونهمین نشست هیئت نمایندگان خود بیانیه‌ای درباره ارتباط با گروه کاری اقدام مالی برای پول‌شویی (FATF) صادر کرد و با اکثریت قاطع آرا اعضای حاضر آن را تصویب کردند.

بیش از ۹۶ درصد اعضای هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران به بیانیه صادرشده درباره ارتباط با گروه کاری اقدام مالی برای پول‌شویی (FATF) رای مثبت دادند که این بیانیه تأکید دارد: با علم به این موضوع که قراردنگرفتن در فهرست کشورهای مورد قبول FATF مشکل انکارناپذیر است و به کاهش قابل توجه مرادات مالی با ایران منجر می‌شود، اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران با توجه به نظرات بخش خصوصی می‌خواهد که ایران به این گروه بپیوندد.

ورود یک شوک جدید به اقتصاد

اعضای هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران معتقدند گرچه توصیه‌های چهل‌گانه FATF در منظر حقوق بین‌المللی نمی‌تواند برای کشورها الزام قانونی ایجاد کند، اما این توصیه‌ها جزء حقوق نرم دسته‌بندی شده، بنابراین ضمانت اجرای قوی دارند. پیروی‌نکردن از

دلسوزی در این جلسات شرکت کردند.

راه‌حل همگی آنها اشاره به یک استراتژی بود: «آزادسازی اقتصاد و خصوصی‌سازی واقعی به معنای دقیق کلمه». امروز مطالبه مردم چیست؟ اینکه کارمند دولت باشند یا در فضای سالم و بدون رانت و فساد کسب‌وکار کنند، درآمد و شغل داشته باشند؟ قطعاً گرانی کلافه‌کننده و عذاب‌آور است؛ ولی گرانی یکی از محصولات نهایی فساد است که آن‌هم از دل اقتصاد غیرقانونی بیرون می‌زند. آسایش مردم زمانی ممکن می‌شود که فساد و رانت از میان برود و اقتصاد رقابتی و سالم امکان تنفس به کارآفرینان واقعی را بدهد که در اقتصادی متکی به مردم کسب‌وکار می‌کنند. با وصول استیضاح هفته آینده باید در صحن پارلمان حاضر شوم. از صمیم قلب خوشحال شدم. حالا امکانی مهیا شده که در صحن پارلمان ضمن پاسخ‌گویی به سؤالات درباره چند دغدغه فراتر از موضوعات روزانه با نمایندگان ملت حرف بزنم. در مجلس توضیح خواهم داد در چه نقطه‌ای ایستاده‌ایم؟ چرا برخی از مطالبات اقتصادی مردم محقق نشده؟ چرا مبارزه با رانت و فساد به نتیجه مطلوب نرسیده؟ و چرا باید خصوصی‌سازی را به‌عنوان تنها راهبرد عملی و بلندمدت بشناسیم؟

کرباسیان در ادامه نوشت: من هم به‌عنوان وزیر همه مطالبات مردم و کارآفرینان را درک می‌کنم؛ اما واقعیت این است که با صدای رسا از چند عمل وزارت اقتصاد دفاع خواهم کرد. اینکه در یک سال بیش از ۵۰۰ مجوز مزاحم کارآفرینان را بدون توجه به انواع سنگ‌اندازی‌ها لغو کردیم، اینکه در هفت ماه و با تمام مقاومت‌هایی که صورت گرفت، بانک‌ها را وادار کردیم شش هزار میلیارد تومان از اموال مزاد خود را بفروشند و دست از بنگاه‌داری بکشند و از همه مهم‌تر اینکه خصوصی‌سازی واقعی را با تمام قدرت پیش بردیم؛ به‌طوری‌که در یک‌سال‌ونیم گذشته ۶۹ بنگاه به ارزش سه هزار میلیارد تومان را به بخش خصوصی واقعی و نه شرکت‌های شبه‌دولتی و خصولتی واگذار کردیم. بد نیست بدانید در ۱۴ سال گذشته ۸۸۶ بنگاه به ارزش ۱۴۴ هزار میلیارد تومان واگذار شده بود که سهم بخش خصوصی واقعی در کل واگذاری‌های پیش‌ازاین فقط ۱۸ درصد بود.

این عدد در دولت یازدهم به ۶۷ درصد رسید و در دولت دوازدهم هم خوش‌بختانه صددرصد واگذاری‌ها به کارآفرینان واقعی بود. در دولت دوازدهم نه‌فقط با انتقال هیچ شرکتی به گروه فعالیت‌های غیرقابل واگذاری موافقت نشد؛ بلکه رفع موانع واگذاری بخش بزرگی از شرکت‌ها که تاکنون به دلیل ملاحظات در فهرست موارد مشمول قرار نگرفته بودند، هم در دستور کار قرار گرفت.

وزیر امور اقتصادی و دارایی یادداشت خود را با این جملات پایان داد: رسالت من در وزارت اقتصاد این است که برای کمک به رفاه عمومی مردم زمینه‌های لازم را بسازم. نظر تمام بزرگان کشور این است که زندگی و آسایش و توسعه ایران به همین تک جمله‌گره خورده است: «جلوی کارآفرینی و خصوصی‌سازی را نگیریم». فساد که از بین رود، مردم هم به آرامش می‌رسند. تهدید خارجی هم با عمل به منطق درست بوج می‌شود.

توصیه‌های این گروه کاری اقدام مالی و در نتیجه برخورد FATF با کشوری که همکاری نمی‌کند، می‌تواند آن کشور را در انزوای مالی قرار دهد. از نظر این فعالان اقتصادی همکاری نکردن با FATF نتیجه‌ای جز انزوای کشور موردنظر نخواهد داشت. در ارتباط با ایران این تبعات دوجندان خواهد بود، چراکه اقتصاد ایران، در شرایط عادی قرار ندارد؛ بی‌ثباتی‌های کم‌سابقه اقتصادی و بازگشت تحریم‌ها علیه ایران در کنار انزوای مالی ناشی از همکاری نکردن با گروه کاری اقدام مالی، شوک جدیدی را به کشور وارد می‌کند که اقتصاد تاب تحمل آن را نخواهد داشت. در این بیانیه اعضای اتاق بازرگانی ایران از نمایندگان مجلس خواسته‌اند هرچه‌زودتر برای بررسی و تصویب سایر پندهای باقی‌مانده اقدام کنند.

کمیل طیبی، کارشناس اقتصادی نیز در گفت‌وگو با «شرق» از اهمیت خروج دائم ایران از لیست سیاه پول‌شویی در اقتصاد گفت و توضیح داد: پذیرش FATF در ایران به یک فرایند پیچیده و ابزار سیاسی تبدیل شده است. در واقع همان چالشی که در برجام داشتیم و با وجود آنکه

اثرات مثبت آن بر همگان روشن بود، اما گروه‌هایی احساس دلوایی می‌کردند، درباره FATF نیز همین اتفاق افتاده، درحالی‌که باید به آن یک جایگاه حقوقی و تبعیت از قوانین جهانی داد. او اضافه کرد: امروز در روزهایی که وضع تحریم‌های آمریکا علیه ایران دارد به جاهایی باریک می‌کشند، نپذیرفتن FATF یک نوع خودتخریمی است. در صورتی‌که ما می‌توانیم با تصویب لوایح مربوط به آن و اجرای توصیه‌های FATF به غرب این پیام را بدهیم که مذاکره هسته‌ای و برجام برای ما یعنی تعهد و به‌نوعی پایبندی خود به قوانین بین‌المللی را ابراز کنیم. در این مسیر دولت باید از چانه‌زنی پرکردت خود برای توجیه مخالفان داخلی استفاده کند و آنها متوجه شوند که اثرات بلندمدت اقتصادی گروه اقدام مالی برای آنها نیز دست‌آورد مالی خواهد داشت.

خبر

پاسخ سازمان امور اداری و استخدامی به ادعای احمد توکلی

● در پی انتشار نامه‌ای از سوی رئیس هیئت‌مدیره دیده‌بان شفافیت عدالت و انعکاس آن در رسانه‌ها، روابط‌عمومی سازمان اداری و استخدامی کشور در پاسخ تصریح کرد: بخش درخور توجهی از دستگاه‌های قوه مجریه اقدام مربوط به حقوق و مزایای همه کارکنان خود را در سامانه ثبت کرده یا در حال ثبت و تکمیل اطلاعات هستند؛ ولی متأسفانه هیچ‌یک از دستگاه‌های اجرایی خارج از قوه مجریه از جمله مجلس شورای اسلامی و دستگاه‌های تابعه مانند دیوان محاسبات کشور و قوه قضائیه و دستگاه‌های تابعه و وابسته از جمله بازرسی کل کشور تاکنون اقدامی در این زمینه انجام نداده‌اند. در نامه آمده است:

۱- همان‌طور که قبلاً و در پاسخ به نامه شماره ۱۰۴۴- س مورخ ۱۳۹۷/۲/۲ جناب‌عالی اعلام شد، هرچند در ماده ۲۹ قانون برنامه ششم توسعه تصریحاً وظیفه‌ای در باب طراحی سامانه حقوق و مزایای مقامات، رؤسا و مدیران به سازمان اداری و استخدامی کشور محول نشده است؛ ولی به واسطه اهمیت و حساسیت موضوع و شفافیت هرچه بیشتر در اجرای قوانین و نظام پرداخت کارکنان دولت، این سازمان در سال ۱۳۹۶ (یعنی همان سال اول لازم‌الاجراشدن قانون)، با درخواست از دولت، طراحی و استقرار سامانه مزبور را به منظور ثبت حقوق و مزایای همه کارکنان دولت و سامانه ثبت ماده قانونی یادشده ازجمله مقامات، رؤسا و مدیران در دستور کار قرار داد و در اردیبهشت سال جاری در بخشنامه شماره۶۶۱۱ مورخ ۱۳۹۷/۰۲/۱۸ برای استقرار سامانه و ثبت حقوق و مزایای همه کارکنان و مدیران دولت و دیگر دستگاه‌های مشمول ابلاغ کرد و دستورالعمل‌های اجرایی اعم از دستگاه‌های اجرایی قوه مجریه، قوه مقننه و قوه قضائیه و نهادهای زیر نظر مقام معظم رهبری مکلف هستند تا اطلاعات مربوط به حقوق و مزایای کارکنان خود را از ابتدای سال جاری در سامانه یادشده ثبت کنند. ۲- در راستای دستیابی به اطلاعات حقوق و مزایای کارکنان و عمل به مفاد تبصره ۳ ماده مذکور که مقرر می‌دارد: «دولت مکلف است در سال اول اجرای قانون برنامه ششم توسعه، سازوکارهای مناسب در نظامات پرداخت حقوق و مزایا و نظام مالیاتی را به نحوی مدون کند که اختلاف حقوق و مزایای بین مقامات، رؤسا، مدیران و کارکنان موضوع این ماده در مشاغل مشابه و شرایط مشابه درحسورت از پانصد درصد (۵/۰٪) تجاوز نکند و در مسیر تصمیم‌گیری قانونی قرار دهد»، بوده است. بنابراین اخذ اطلاعات حقوق و مزایای همه کارکنان دستگاه‌های اجرایی در اجرای تکلیف قانونی مذکور و وفق مقررات است.

۳- لازمه دادن دسترسی عمومی برای رؤیت اطلاعات سامانه در بخش پرداخت‌های مقامات، رؤسا و مدیران، مستلزم حصول اطمینان از صحت عملکرد آن و رعایت جوانب فنی و امنیتی بوده و عملاً ایجاد دسترسی هم‌زمان با شروع فعالیت سامانه، بدون توجه به موارد فوق، ممکن بود خساراتی بیشتر از عدم تسریع در ایجاد دسترسی عموم را به دنبال داشته باشد. ضمن اینکه دولت نه‌فقط عدم شفافیت در این موضوع را نمی‌پسندد؛ بلکه انتشار اطلاعات غیر ضرور و بعضاً محرمانه به دلیل عدم توجه به نکات ضروری امنیتی را هم صحیح نمی‌داند.

۴- درخصوص تعیین سطوح دسترسی نیز همان‌گونه که جناب‌عالی در نامه اشاره کرده‌اید، اطلاعات ثبتی در سامانه بنا به دلالی و به مراتب فراتر از تکلیف مقرر در قانون است و از عبارت «رؤسا و مدیران» نیز برداشت‌های متفاوتی در نظام اداری وجود دارد؛ بنابراین ضرورت و تکلیفی برای ایجاد دسترسی به همه اطلاعات ثبتی وجود نداشته و به همین منظور در بخشنامه ابلاغی به تعریف سطوح دسترسی اشاره شده است.

۵- نکته مهم دیگر، در موضوع مهم دسترسی به اطلاعات سامانه این است که براساس قسمت اخیر متن ماده ۲۹ که تأکید دارد: «میزان هرگونه ناخالص پرداختی ماهانه هر یک از افراد مذکور بلافاصله در سامانه اطلاعاتی هر دستگاه مشخص باشد» طراحی فنی صورت‌گرفته به گونه‌ای است که طبق قانون دسترسی به اطلاعات از طریق سامانه‌های دستگاه‌های مربوطه امکان‌پذیر خواهد بود.

بازتاب

هیچ طرح و برنامه‌ای برای افزایش قیمت بنزین ابلاغ نشده است

● چندی پیش گزارشی با عنوان «زمزمه‌های گران‌فشن بنزین/ مردم توان پرداخت هزینه‌های بیشتر را ندارند» در روزنامه «شرق» به چاپ رسید که با واکنش وزارت نفت درباره اظهارنظر یکی از مسئولان در گزارش یادشده مواجه شد. در متن این جوابیه آمده است: «نظر به انتشار اظهارنظری درباره افزایش قیمت بنزین در آن رسانه محترم، به آگاهی می‌رساند هیچ برنامه و تصمیمی دراین‌باره به وزارت نفت ابلاغ نشده است و اظهارات مدیر محترم یکی از دستگاه‌های اجرایی در روزنامه «شرق» صرفاً نظر شخصی ایشان بوده است.»